2. neděle po Vánocích 4. *ledna 2026*

Biblické texty:

Izajáš 60,1-6: „Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva. Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde. Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí a přijdou k tobě; zdaleka přijdou tví synové a dcery tvé budou v náručí chovány. Až to spatříš, rozzáříš se, tvé ustrašené srdce se radostně rozbuší, neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů. Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Šeby, ponesou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.

List Efezským 1,3-14: Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším. V něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost,
kterou nás zahrnul ve vší moudrosti a prozíravosti, když nám dal poznat tajemství svého záměru, svého milostivého rozhodnutí, jímž si předsevzal, že podle svého plánu, až se naplní čas, přivede všechno na nebi i na zemi k jednotě v Kristu. On je ten, v němž se nám od Boha, jenž všechno působí rozhodnutím své vůle, dostalo podílu na předem daném poslání, abychom my, kteří jsme na Krista upnuli svou naději, stali se chválou jeho slávy. V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o svém spasení, a uvěřili mu, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého jako závdavek našeho dědictví na vykoupení těch, které si Bůh vydobyl k chvále své slávy.

Jan 1,10-18: Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.

Hledání smyslu života

Za dva dny si budeme připomínat svátek „tří králů, mudrců; také je nazýván Zjevením Páně. K němu se vztahuje první čtení; text, který k tomuto příběhu církev vztahuje. Rozumíme mu jako slovu určenému přímo nám. Povstaň a rozjasni se církvi, nebo křesťane, rozjasni se tím světlem kolem tebe zářícím. Tím světlem je samotný Bůh a

- Ježíš, jako jeho sláva, kterému se přicházejí poklonit mudrci. Ježíš – Král je zjeven, představen celému světu. Ježíš je Světlem (ve vyznání víry Světlo ze Světla).
Jaký smysl života si dáváme? Přemýšleli jste nad tím, nebo přemýšlíte? Ne na ty naše dočasné, nebo krátkodobé cíle.

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.
Na počátku byla myšlenka. Tu myšlenku měl sám Bůh. Ta myšlenka byla Bůh. Bůh ji měl od věků. Tou myšlenkou všechno začalo a bez ní nic nezačalo. Ta myšlenka je zapalující jiskrou všeho života a světlem na konci všech tunelů. To světlo stále svítí v tmách a žádná tma ho nezdolá. To světlo jednoho dne přišlo mezi nás. Ta myšlenka se stala skutečností, přistěhovala se k nám a my jsme uviděli (žasli), jak je nádherná, jak je laskavá a důvěrná. Stala se prostě člověkem, jedním z nás, přítelem po našem boku, který nám šeptá do ucha „mám tě rád“. Ježíš přišel mezi nás. Svým životem a učením jen prostě ukázal, jak vypadá Bůh.

Celému světu, nám a všem lidem nabízí Ježíš smysl života. Tím je setkání s Bohem, ne cesta vedoucí nikam. A tak víc a víc se snažím přemýšlet nad smyslem života. Toužím a snad se i snažím rozvíjet, prohlubovat, znovu nalézat vztah s Ježíšem, přítelem po mém boku, který mě má rád. Snažím se na něj spoléhat a když se to daří, obavy a starosti každodenního života i ty celospolečenské a světové jsou překonávány dobrem, které můžu vykonat pro lidi, nebo obdarovat lidi kolem mě. Podílím se tak trochu na tom, co Ježíš Kristus sám na svět přinesl a konal. Někdy až žasnu, co všechno se může stát.

Přeji nám, abychom žasli nad dobrem, které můžeme konat. Minimálně je to stejně krásné, jako byl včera úplněk měsíce, krásné světlo.